

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti utca 35-45

1535 Budapest, Pf: 773

Ügyszám: IV/849-2/2020

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 8 4 9 - 3 / 2020	
Érkezett: 2020 JÚL 10.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

 alatti lakos, a továbbiakban: Indítványozó) korábban csatolt meghatalmazással, igazolt jogi képviselőm – dr. Dömösi Boglárka egyéni ügyvéd - útján az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő a T. Alkotmánybírósághoz.

A T. Alkotmánybíróság 2020. május 29. napján kelt tájékoztatását 2020. június 10. napján vettem kézhez jogi képviselőm útján. A T. Alkotmánybíróság arról tájékoztatott, hogy panaszom hiányos, mert nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések az Alaptörvényben biztosított jogaimat mennyiben és milyen okból sérti.

A tájékoztatás az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében állított alapjogi sérelem kapcsán arra is kiterjedt, hogy a T. Alkotmánybíróság az Abtv 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Fentiek alapján alkotmányjogi panaszomat hiánypótlás keretében az alábbiakkal egészítem ki:

1. Alkotmányjogi panaszomban jogsérelemként megjelöltem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a megsértését.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által

felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntés a **Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.397/2019/15. számú jogerős ítélete, és Kúria Kfv.III.37.093/2020/2. számú végzése.**

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege az, hogy a **Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság tárgyi ügyben a Közigazgatási Perrendtartásról** szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp) 124. §-ban foglalt rendelkezéseit **alkalmazva egyszerűsített perben, tárgyaláson kívül hozott ítéletet, holott a tárgyalás** mellőzésének feltételei nem álltak fent, sőt én kifejezetten kértem tárgyalás tartását. Ezen jogszabálysértés folytán a Bíróság elzárt engem attól, hogy ügyemet nyilvános tárgyaláson bírálja el, akként, hogy a tárgyaláson jogi érveimet a közvetlenség elvének megfelelően személyesen, szóban adhassam elő.

A sérelem azáltal következett be, hogy az egyfokú közigazgatási perben a bíróság nem tartott tárgyalást, így nem volt lehetőségem arra, hogy jogi álláspontomat szóban előadhassam.

A **Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság** eljárása sértette a Kp. 124 § (2) bekezdését, mely szerint a:

„(2) A bíróság törvény eltérő rendelkezésének hiányában egyszerűsített perben jár el

- a)* a hatósági igazolvánnyal, a hatósági bizonyítvánnyal, valamint - a tevékenység gyakorlásához szükséges köztestületi vagy más szervezeti nyilvántartás és az ingatlan-nyilvántartás kivételével - a hatósági nyilvántartás vezetésével kapcsolatos perben,
- b) a kizárólag a hatósági eljárás egyéb résztvevőjének keresete alapján indult perben,
- c)* a járulékos közigazgatási cselekménnyel, továbbá a közigazgatási szerv visszautasító vagy az eljárást megszüntető döntésével kapcsolatos perben,
- d) a felosztatás kivételével a gyülekezési joggal kapcsolatos perben,
- e)* a harmadik országbeli állampolgárok, illetve azok családtagjai számára kérelmezett, kilencven napot meg nem haladó tervezett tartózkodásra jogosító vízummal kapcsolatos perben,

f)* a hadköteles fegyver nélküli katonai szolgálat iránti kérelmével kapcsolatos perben.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása sértette a Kp. 124 § (3) bekezdését is, hiszen a fenti jogszabályi rendelkezésben rögzített eseteket leszámítva egyszerűsített perben akkor bírálhatta volna el a pert, ha ezt én, mint felperes a keresetlevélben kértem volna, és azt az alperes a védiratban nem ellenezte volna. Ez esetben a bíróságnak az ügy egyszerűsített perben való elbírálásáról külön végzést kellett volna hoznia.

Én azonban nem kértem a keresetlevélben az egyszerűsített per szabályainak alkalmazását, sőt kifejezetten tárgyalás tartását kértem, és a bíróság nem is hozott végzést az egyszerűsített perben való elbírálásról.

Jelen esetben nem a Kp. 124. §. (2) bekezdésében szabályozott tárgyú perről volt szó. A [REDACTED] Kormányhivatal [REDACTED] Hivatala által hozott elsőfokú döntés, és a [REDACTED] Kormányhivatal másodfokú döntése is érdemi határozatnak minősül attól függetlenül, hogy elnevezésük szerint végzések. Járulékos közigazgatási cselekménynek kizárólag a nem érdemi hatósági döntések tekinthetők. Az első és másodfokú hatósági döntés meghozatalakor a hatályos a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 9. §. b) pontja értelmében a kapcsolattartásra vonatkozó bírósági határozat végrehajtása a gyámhivatalhoz telepített sui generis hatáskör volt. A Kormányrendelet 1. §. (1) bekezdés b) pontja értelmében a gyámhatóság feladat- és hatáskörét a fővárosi és megyei kormányhivatal gyermekvédelmi és gyámügyi feladatkörében eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatala (a továbbiakban: gyámhivatal) látja el.

Ekként a [REDACTED] Kormányhivatal [REDACTED] Hivatala, és a [REDACTED] Kormányhivatal döntéseit sui generis hatáskörében eljárva hozta meg, mely okán a hatósági döntések járulékos közigazgatási cselekménynek nem minősülnek –egyéb a Kp. 124. §. (2) bekezdésében foglalt tárgyú ügynek sem minősülnek -, vagyis kifejezett felperesi kérelem hiányában a bíróságnak a Kp. XXI. fejezete szerinti egyszerűsített per szabályainak az alkalmazására nem volt jogszabályi lehetősége, melyből következően tárgyalást kellett volna tartania.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a bíróság azon eljárása, hogy az egyfokú közigazgatási perben kifejezett törvényi felhatalmazás híján mellőzi a tárgyalás tartását, annak ellenére, hogy azt kifejezetten kértem, és ezáltal megsérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

Ahogy arra a T. Alkotmánybíróság korábbi 3215/2014. (IX. 22.) AB határozatban utalt a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat.

A T. Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB határozatában utalt arra, hogy *„Az EJEB felfogásában az elsőfokú bíróság előtt, ha csupán egyfokú eljárásban bírálják el az ügyet, a félnek joga van a szóbeli tárgyaláshoz (szóbeli meghallgatáshoz; „oral hearing”), hacsak nem merülnek fel olyan kivételes körülmények, melyek a tárgyalás mellőzését indokolják [Allan Jacobsson kontra Svédország (No 2.) (8/1997/792/993), 1998. február 19., 46. bekezdés]. A szóbeli és nyilvános tárgyaláshoz való jog nem abszolút, így mellőzhető a tárgyalás egyrészt azért, mert a fél arról egyértelműen lemondott, és nem áll fenn olyan közérdek, amelyre tekintettel a megtartása szükséges volna. A lemondás lehet kifejezett vagy hallgatólagos, ez utóbbi eset áll fenn például akkor, ha a fél nem nyújt be vagy nem tart fenn tárgyalás tartása iránti kérelmet. Akkor sem szükséges, másrészt, tárgyalást tartani, ha kivételes körülmények merülnek fel, így például, ha nem kerül elő az ügyben olyan tény- vagy jogkérdés, amit az iratok és a felek írásbeli észrevételei alapján ne lehetne megfelelően eldönteni. A 6. cikk 1. bekezdésében található nyilvános tárgyaláshoz való jog a legalább egy fokon való szóbeli meghallgatáshoz való jogot foglalja magában [Salomonsson kontra Svédország (38978/97), 2002. november 12., 34–36. bekezdés].”*

Ahogy arra a T. Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) számú határozatban utalt *„A bizonyítás felvételének módja és körülményei a közvetlenség elvével állnak közvetlen összefüggésben. A tárgyalás tartásának mellőzése az említett elvek korlátozását eredményezi: szűkül a szóbeliség, a közvetlenség és a nyilvánosság egyaránt. Emiatt a tárgyalás mellőzése kivételesen, indokolt esetben fogadható el, melyet számos körülmény befolyásol”*

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egyértelműen a Kp. 124. §-ba ütköző módon járt el, hiszen az egyszerűsített per alkalmazásának törvényi feltételei nem álltak fent, egyébként az egyszerűsített perben való eljárásról végzést a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem hozott, mely a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét eredményezte, hiszen a bíróság elzárt attól, hogy *tisztességes és nyilvános tárgyaláson, bírálja el ügyemet, ráadásul a szükséges tájékoztatást sem adta meg.*

A Kp. 77. §-a ugyan lehetővé teszi a tárgyalás mellőzését, mely döntést alapvetően a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, de ha a felek kérik, akkor a tárgyalás tartásától a bíróság kivételesen térhet el. Ebben az esetben azonban a bíróságnak az ítélet indokolásában számot kellett volna adnia arról, hogy miért döntött a kérelmem ellenére a tárgyalás mellőzéséről. Ebben az esetben az ítéletnek tartalmaznia kellett volna azon jogszabály megjelölését, mely lehetővé tette a tárgyalás mellőzésével való döntést. A T. Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékokat és érveket nem vizsgálja, ugyanakkor jelen esetben kifejezetten arról van szó, hogy a bíróság semmivel nem indokolta meg, hogy jogszabályokba ütköző módon miért alkalmazta a Kp. 124. §-nak rendelkezéseit, amennyiben pedig azokat nem alkalmazta, akkor milyen jogszabályi rendelkezésre alapítottan döntött tárgyalás mellőzésével, és annak mi volt az indoka. E tekintetben tehát álláspontom szerint az ítélet indokolása hiányos, ami az indokolt bírói döntéshez való jogom sérelmét eredményezi. Az indokolt bírói döntéshez való jogom sérelmét jelenti az is, hogy a támadott elsőfokú bírósági határozat merőben eltér az azonos tárgykörben, azonos tényállás mellett azonos bíróság által, azonos felek között hozott bírósági határozatoktól, anélkül, hogy indokolásában az eltérés okát megemlítené, ráadásul iratellenes megállapításokat tett.

A bíróság tehát nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy megalapozottnak ítélete-e, és ha igen miért a [REDACTED] Kormányhivatal azon eljárását, hogy korábbi azonos tárgykörű döntéseivel - PE/GYAM/17-41/2018, PE/GYAM/338-10/2017. – szemben álló döntéseket hozott, és azt sem, hogy a Bíróság miért tér el az azonos tárgyú és azonos felek között korábban azonos bíróság által hozott 206.Kpk.50.035/2018/18., 206.Kpk.50.034/2018/18., és 206.Kpk.50.036/2018/18. számú döntésektől. Álláspontom szerint az Alaptörvénynek megfelelő minimális elvárás az lett volna, ha az ítélet indokolásában a bíróság kitér a fentiekre, hiszen ekként nem reagált a közigazgatási per folyamán felhozott egyik

leglényegesebb érvemre, e körben az ítélet semmilyen indokolást nem tartalmaz. A bíróságoknak az indokolási kötelezettség keretében a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó előadásairól és ennek értékeléséről a határozatukban mindenféleképpen számot kell adniuk, ami jelen esetben nem történt meg, mely sérti az indokolt bírói döntéshez való jogom. Ugyanígy sérti ezt a jogom, hogy a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság ítéletében nem határozta meg, hogy mely bizonyítékokat fogadta el, s melyeket zárta ki a bizonyítékok köréből.

2. Bírósághoz fordulás jogának és a jogorvoslathoz való jog sérelme (XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés - Kúria végzése)

A Kúria megjelölt számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, tekintettel arra, hogy a Kp. 118. §-a pontosan meghatározza, hogy mely esetekben befogadható a felülvizsgálati kérelem.

A Kúria a befogadást elutasító végzésben többek között arra hivatkozott, hogy jelen ügyben nem talált az egyszerűsített perrel kapcsolatos olyan kérdést, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná, vagy olyan gyakorlatot amely a jogegységet – a jogintézmény jelenlegi gyakorlata mellett – veszélyeztetné. Vagyis a Kúria befogadásra alkalmatlannak ítélte azon felülvizsgálati kérelmet, melyben kifejezetten arra hivatkoztam, hogy sérültek többek között az alkotmányos alapjogaim azáltal, hogy az elsőfokú bíróság úgy alkalmazta az egyszerűsített per szabályait, hogy ennek jogszabályi feltételei nem álltak fent, s ezáltal megfosztott a nyilvános tárgyaláshoz való jogomtól. A Kúria jelen eljárásban eljár tanácsa arra hivatkozik, hogy nincs olyan gyakorlat, amely a jogegységet veszélyeztetné, ezzel szemben azonban a Kúria az azonos tárgyú ügyben a Kfv.II.37.059/2020/2. számú végzésében éppen ellenkezőleg döntött, és a már hivatkozott okokra alapítottn befogadta a felülvizsgálati kérelmet, mely már önmagában mutatja, hogy a jogegység veszélyeztetve van.

A Kúria azon döntésével, hogy a felülvizsgálati kérelmem befogadását megtagadta megsértette a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogomat – XXVIII. cikk (1) bekezdés -, vagyis elzárt azon alapjogom gyakorlásától, hogy ügyemet *törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, így megvonták tőlem a bírósághoz fordulás jogát*. Miután ezt a Kúria, mint legfelsőbb bírói fórum végzése eredményezte, ennek következtében a

jogorvoslathoz való jogom – XVIII. cikk (7) bekezdés - is sérült, tekintve, hogy felülvizsgálati kérelmem érdemben nem került elbírálásra.

A Kúria azáltal, hogy megalapozatlanuk, és jogszabályba ütköző módon nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmemet, közvetve megsértette a nyilvános, szóbeli tárgyaláshoz, és ezáltal a tisztességes eljáráshoz való jogomat, hisz A befogadás mellőzésével nem reparálta az elsőfokú bíróság azon döntését, mely a nyilvános tárgyaláshoz való jogom gyakorlásától elzárt, ráadásul a Kúria döntése folytán a bíróhoz való fordulásom joga is sérült.

KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság, a fentiekben részletesen kifejtett indokok, és a korábban előterjesztett alkotmányjogi panaszom alapján kérem, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.397/2019/15. számú ítéletének és a Kúria Kfv.III.37.093/2020/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és a hivatkozott ítéletet és végzést semmisítse meg.

Budapest, 2020. július 7.

Tisztelettel,

